

Chutná jako čokoláda!

Autor: Qark

Datum: 06. 03. 2007 12:44

URL: <http://www.qark.net/clanek/chutna-jako-cokolada>

Před pár dny jsem potkal ve městě kamaráda. Neoholeného, zpustlého. Byl rád, že mě vidí a hned, že mě chce požádat o radu. A jestli bych s ním kvůli tomu nezašel na jedno. Tak jsme našli nejbližší hospodu, objednali si jeden tekutý orgasmus (=pivo) a on se dal do vyprávění.

Minulý týden prý přišel domů a donesl si od své maminky dort – čokoládový – a ten on rád. Jak ho strkal do ledničky, neodolal a nabral si trošku čokoládové polevy na prsty, aby ochutnal. Předpokládal, že je v bytě sám a proto, jak byl předkloněný, si u toho domácí, uvolněně, hlasitě a hlavně chlapsky uprdl.

Bohužel se zmýlil. Jeho přítelkyně, která před chvílí vyšla z koupelny, stála v ten moment zrovna za ním a ihned ho začala plísnit, co že je to za čuně a že je to hrozné, že jí takhle prdí do obličeje. Přistižený kamarád se nejdřív lekl, ale rychle se z toho vzpamatoval a v hlavě se mu okamžitě zrodil bravurní plán, jak využít své hnědé prsty od čokoládové polevy a zároveň přítelkyni trošku potrápít.

Napřímil se a s překvapením vypouklil oči, řka zaraženě: „Počkej, to není možné.. já jsem se... no fakt... já jsem se asi podělal!“ Přítelkyně hystericky zopakovala něco o čuňatech a kamarád se sinalým obličejem mrtvolně dodal: „Počkej chvíli.“, a zanořil jednu ruku dozadu do svých trenýrek. S obrovským překvapením ji po chvilce vytáhl a se slovy: „No fakt!“ přítelkyni ukázal tři zahnědlé prsty. Přítelkyně začala ihned vyvádět, jako když ji na nože bere, ale on si toho nevšiml. Jen se soustředěně díval na svoje prsty a potom je, beze slova, pomalu a rozvázně olíznul.

Čas se zastavil a vůkol najednou panovalo naprosté ticho. Jeho dívka jen stála a nevěřícně na něj civěla. On mírně zkřivil obličej a po chvilce do toho ticha zahlásil: „No chutná to trošku jako čokoláda, ale jinak nic moc. No fakt, podívej...“, a následně klidně nabídl prsty k ochutnání i přítelkyni.

S čím však tak úplně nepočítal, byly následující vteřiny, které nabraly trošku nečekaný spád. Čokoládové prsty mého kamaráda byly okamžitě ztřísněny obsahem žaludku jeho přítelkyně, stejně tak jako půl kuchyně, lednička, kousek stolu, dvě židle a babičkou vyšitý obrázek mísy s ovocem - do té doby si poklidně chytající prach na protější zdi. Inu některé ženy mají slabší žaludek.

Jenže oni i někteří muži mají slabší žaludek. Obzvláště, když to obsahem žaludku kolem nepříjemně zavoní. A tak v mžiku vypukl šavlový [duel](#), anebo - chcete-li - spíše zvukný [duet](#), u kterého by se mohl bohatě inspirovat i nebohý Chačaturjan.

Když mi to kamarád celé barvitě dolíčil, skoro jsem se válel smíchem pod stolem. Ale on se po celou dobu snažil být zcela vážný a jen sem tam ze svého piva pouze smutně zlehka usrkl. Po pár dlouhých minutách, které mi dal taktně na pobavení, konečně pokračoval tím, co ho trápilo nejvíc: „Hned potom, co to v kuchyni uklidila (já bych to nezvládl), odjela k rodičům. Beze slova. Porad' mi, co mám udělat, aby se mi vrátila zpět?“

Chvilku jsem se na něj pobaveně díval a pak jsem neodolal a z legrace povídám: „Víš, co, kup jí na usmířenou třeba nějakou čokoládu!“ - a kamarád najednou ztratil veškerou předstíranou vážnost a konečně se při té představě taky od plíc rozesmál.